

Ο Πλάτωνας αναφέρεται σε δύο τύπους πολιτικών. Στον βοσκό και στον υφαντή. Ο ένας, προστατεύει τα πρόβατα, όχι από αγάπη, αλλά για να τους πάρει το μαλλί, το κρέας και το γάλα. Ο υφαντής, όμως, βρίσκεται επιδέξια τα καλύτερα νήματα, για να φτιάξει το χαλί της ευνομούμενης Πολιτείας!

Προφανώς, δεν περιμέναμε τον ΣΥΡΙΖΑ για να βγάλουμε τα συμπεράσματά μας. Όμως, από το 2010 που η χώρα βρέθηκε μπροστά στον «καθρέφτη», είναι σχεδόν οδυνηρός ο δεύτερος, μετά τον Σαμαρά, εξευτελισμός του ελληνικού «πλαστού».

Δύσκολη, πάντως, η συνύπαρξη. Σαν να μας έχουν κλείσει σε ένα εσωτερικό προαύλιο μαζί με «νήπια», που απήνωνται τα χέρια για καραμέλες, τραγουδάκια και πολύχρωμες σερμπαντίνες. Και είναι πάντα πειθήνια, ενθουσιώδη και βουλιμικά. Διψούν για εικόνες, χρώματα, άλματα λογικής και υπερκόσμιες αφηγήσεις. Όπως όλα τα παιδιά άλπιζαν....

Είναι ο «σοφός πλαστός», που σε όλες τις πολιτικές περιόδους έχει ένα και μοναδικό χαρακτηριστικό. Την αποποίηση της ευθύνης. Και γ' αυτό, πλέον, δεν τολμάει να του τη ζητήσει κάνεις. Κι όπως είναι φυσικό, οι έννοιες χάνουν την αξία τους, μέσα στη δύνη της παραποίησης των νονυμάτων. Λέμε «πλαστός» και χαίρονται όλοι. Λέμε «κοινωνία των πολιτών» και νομίζουν ότι κάνουμε διάλεξη για ειδικούς. Λέμε συνθήματα και όλοι χειροκροτούν. Κάνουμε επαγγέλματα και οι περισσότεροι χασμουριούνται.

Δεν γίνεται, όμως, έτσι. Ο «πλαστός», που δεν είναι παρά το «πλήθος» με κοινές πολιτιστικές καταβολές, αδυνατεί να συνομιλήσει πολιτικά με τις εξουσίες. Απλά αφήνεται στη γονειά τους. Επιτρέπει τις αληθεύτηκες «λογοτεχνικές» αφηγήσεις της πολιτικής και μινιακής ελίτ, που δημιουργούν νέες πραγματικότητες χωρίς τη συμμετοχή του. Μόνο πελάτης. Όχι συμμέτοχος και, κυρίως, ποτέ συνένοχος!

Αυτή τη στιγμή, ο δημόσιος λόγος στην Ελλάδα παραπαίει μεταξύ θεατρικότητας και σουρεαλισμού. Όλοι έχουν επωμιστεί έναν ρόλο και μιλούν μέσα από το δικό τους σενάριο. Δεν υπάρχει πολιτική βάση. Μόνο πρόζα. Οι δημοσιογράφοι βγάζουν το ψωμί τους και πριν πέσουν για ύπνο, σκέφτονται σε πόσες ηλιθίες επαναλή-

ψεις συμμετείχαν κατά τη διάρκεια της ημέρας. Οι «ειδικοί» αναθίνουν για την ευχαρίστηση της ρητορείας ή την προσωπική τους προβολή και οι πολιτικοί πήνε το ένα ψέμα μετά το άλλο. Και ο «πλαστός» ανταλλάσσει ρητορικά «καπνογόνα» σε απέναντι, πάντα, κερκίδες...

Πόση σημασία έχει να τα αποδώσουμε όλα στον ΣΥΡΙΖΑ; Πράγματι, δεν έχει προηγούμενο αυτό που βιώνουμε. Δεν πρόκειται για πολιτικό αμοραλισμό αλλά για φαρσοκωμῳδία. Για το ότι έχουμε γίνει ο περίγελος της Ευρώπης δεν μπορεί, όμως, να φταιεί μόνο ένα κόμμα ή η προηγούμενη «παρεούλη» του Σαμαρά. Οι ξένοι αναρωτιούνται πώς μπορεί ο Τσίπρας να μιλάει έτσι και από κάτω να κρατούν το πηγούνι τους και να τον κοιτάν με σοβαρότητα. Απορούν πώς γίνεται αυτό το «πλήθος» να πιστεύει, ακόμα και σήμερα, ότι όλα είναι αποδεκτά στο όνομα της πολιτικής αξιοποίησης.

Πέρασαν εποχές και πολλά «μαγειρέματα» για να φτιαχτεί αυτό το πολύχρωμο «μεγίμα» αφελών «υπηκόων». Τώρα, όμως, τι θα το κάνουμε; Πώς θα το μετακινήσουμε όταν δεν θέλουμε ποτέ να του πούμε μια κουβέντα, να του κάνουμε μια παρατήρηση, να το πειράξουμε και να στενοχωρίσει;

Πάντως, επειδή δεν βλέπω πολλά περιθώρια νέου φιάσκου, ίσως ήρθε η ώρα ο παραμυθάς με το ξεκαρδιστικό χαμόγελο να τους πει την αλήθεια. Να ομοιογήσει ότι δεν περίμενε ότι είναι τόσο «κακοί» οι Ευρωπαίοι! Τόσο ανάληπτοι με τους ανθρώπους και ειδικά με τους Έλληνες. Κι όπως ο καλός γονιός εξηγεί στο παιδί του τη σκληρή πραγματικότητα, να μιλήσει ανοιχτά στον «περήφανο πλαστό» και να του κρατήσει το χέρι στην ενηλικώσή του.

Έχει μεγάλη ευκαιρία ο Τσίπρας να βρει πολλούς συμπαραστάτες σ' αυτό. Τώρα που δεν υπάρχει πια αριστερά και δεξιά, παρά μόνο Ευρωπαίοι και «Αυτονομιστές». Κι επειδή, όσο πληθαίνουν τα δύσκολα και οι «πατριώτες» θα πειριορίζονται, είναι καιρός να σεβαστεί επιτέλους τις πάντα προδομένες μάζες και να τους δώσει τη δυνατότητα να εκτεθούν ως αξιοπρεπείς υπεύθυνοι πολίτες και όχι κρυμμένα ανθρωπάκια, στα λαϊκά νεφελώματα των ακαθόριστων εννοιών του.

Έρχονται δύσκολοι μήνες. Μόνο με αληθινή αξιοπρέπεια στην επικοινωνία θα ξεπεραστούν.

Ανδρέας Ζαμπούκας

ΛΥΠΗΘΕΙΤΕ,
ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ, ΤΟ
POPOLO!

<http://www.protagon.gr/?i=protagon.el.politiki&id=39748>

